

BIEDASZEK (1) *sb m*

biedaszek *sb m a. biedaszku int.*

sg L a. V bi(e)daszku.

Sł stp. brak, Cn: biadaszku, s. v. niestetysz, Linde bez cytatu: biadaszku; XVII w.: biedaszek.

(jako rzeczownik) Biedaczek, nędznik a. (jako wykrzyknik) wyraża przykre uczucia, np. ból, przerażenie; biada, gore; hei mihi, hei misero mihi, heu, heu, heu mihi, heu infortunium meum, heu me miserum, o meum malum grave, pro dolor, rem miseram infandum Cn:

Zwrot: »o biedaszku śpiewać« = lamentować, być w ciężkiej biedzie, śpiewać Tadeusza: Tegom fię ia iuż nadziwał Ze iuż obiedafku śpiewał. Lecz go to przetfię nieminie Zawrzańniec wnet po godzynie. RejKup H.

ZZie